

Nr 396.

Av herrar **Björck** och **von Sneidern**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 317, med förslag till stater för lantbruksstyrelsen, statskonsulenter och statens fiskeradministration m. m.

I proposition nr 317 med förslag till stater för lantbruksstyrelsen m. m. har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att i nämnda stat uppföra en byrådirektör å fiskeribyrån med lön 3,600 kronor, tjänstgöringspengar 1,800 kronor samt ortstillägg 400 kronor. Såsom den lämnade redogörelsen (sid. 32 och följ., sid. 49 och följ.) ger vid handen, ligger till grund för Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning en av de sakkunniga i deras den 14 januari 1918 gjord hemställan. Emellertid hava de sakkunniga senare i en den 24 januari samma år ingiven skrift framhållit, att »under den prövning som föregått nämnda förslags framställande framkommit vissa betänkligheter med hänsyn till möjligheten att för nämnda befattning kunna förvärva en person med de höga kvalifikationer, varförutan ändamålet med tjänstens upprättande icke ansågs kunna uppnås». Det hade nämligen icke kunnat förbises, att den grupp befattningshavare, ur vilken i främsta rummet byråchef- och byrådirektörstjänsterna tänkas rekryterade, nämligen fiskeriintendenterna, genom den samtidigt förordade löneregleringen föreslogs till erhållande av en lön, som skulle endast med ett ortstillägget motsvarande belopp understiga den byrådirektören tillkommande. Under sådana förhållanden kunde de sakkunniga icke undgå att hysa farhågor för, att en fiskerintendent skulle befinnas ovillig att frånträda sin innehavda befattning för att ägna sig åt den i verkligheten icke bättre avlönade tjänsten inom styrelsen.

På i betänkandet närmare utvecklade skäl hade de sakkunniga icke

ansett sig kunna tillstyrka uppförandet i styrelsens stat av ännu en byråchefstjänst och icke heller funnit det möjligt att åt den föreslagna befattningen giva karaktär av sådan utom de för de centrala verken fastställda normalgraderna. Någon tänkbar utväg att undanröja de säkerligen med rätta befarade rekryteringssvårigheterna hade de sakkunniga icke kunnat se.

Med ledning av att Kungl. Maj:t under nionde huvudtiteln (punkt 97) i fråga om statens meteorologisk-hydrografiska anstalt såsom en lämplig väg att undgå liknande svårigheter beträffande nämnda verk ifrågasatt att åt byrådirektören där giva en avlöning, motsvarande den för byrådirektören i patent- och registreringsverket bestämda och i fjol beträffande en byrådirektörsbefattning å extra stat i lantmäteristyrelsen analogivis tillämpade, förordade de sakkunniga i sitt senare förslag, att nyss nämnda byrådirektör i lantbruksstyrelsen måtte tillerkännas enahanda löneförmåner, 6,800 kronor, därav 4,200 kronor i lön, 2,000 kronor i tjänstgöringspengar och 600 kronor i ortstillägg, vartill kunde komma efter 5 år ett ålderstillägg å 600 kronor.

Det syntes nämligen de sakkunniga uppenbart, »att en åtgärd av denna art skulle vara ägnad att helt undanröja farhågorna beträffande rekryteringen av den ifrågasatta byrådirektörstjänsten å fiskeribyrån», och de hade därför velat i det nya läge, frågan erhållit, rikta uppmärksamheten å förhållandet, i förhoppning att det måtte särskilt övervägas, huruvida icke åt den föreslagna byrådirektörstjänsten skulle kunna givas samma avlöning, som förordats böra utgå till byrådirektörerna i meteorologisk-hydrografiska anstalten.

Den omständigheten att nu ifrågavarande byrådirektör därigenom skulle komma att i avlöningshänseende bliva gynnsammare ställd än övriga styrelsens motsvarande befattningshavare syntes icke de sakkunniga böra få utgöra hinder för vidtagande av berörda anordning. De uppställda kompetenskraven överstege avgjort dem, som ifrågakommo för den endast agronomutbildade och icke specialiserade tjänstemannen å lantbruksbyrån, vartill komme som ett ytterligare skäl, att innehavaren av den föreslagna byrådirektörsbefattningen å fiskeribyrån jämväl genom sin verksamhet i högre grad än den till lantbruksbyrån knutne vore avsedd att bliva en mera självständig målsman inom styrelsen för den av honom företrädda huvudgrenen.

Detta de sakkunnigas ovannämnda senare förslag har i statskontoret vunnit understöd av en reservant, som funnit, att goda skäl blivit förebragta för en dylik förbättring av löneförmånerna. Statskontoret har däremot utan att härför anföra närmare motivering förmenat, att de av

de sakkunniga uttalade farhågorna skulle visa sig ogrundade. Under återopande bland annat av statskontorets yttrande har föredragande departementschefen skänkt sin anslutning till de sakkunnigas tidigare förslag, under framhållande av att för förslaget om sagda högre avlöning för avdelningsföreståndarna vid meteorologisk-hydrografiska anstalten förelågo alldeles särskilda, av anstaltens sammansättning och uppgifter betingade skäl.

Det torde av alla medgivas, att det är en angelägenhet av största betydelse, att båda de för vår folkhushållning så oerhört viktiga grenarna av fiskerinäringen i styrelsen bliva företrädta genom sakkunniga målsmän med bästa möjliga kvalifikationer, och det kan under sådana förhållanden i betraktande av den synnerliga vikten härav icke anses opåkallat att för vinnande av detta syfte vidtaga så effektiva åtgärder, som inom organisationens ram äro möjliga. Och då vi icke kunna finna, att de mot den högre avlöningen för byrådirektörstjänsten anförda skälen rubba den av de sakkunniga därför lämnade motivering, och ej heller att de för omförmälda anordning vid meteorologisk-hydrografiska anstalten anförda varit mera talande än de synnerligen tungt vägande, som av de sakkunniga förebragts, vilja vi med hänvisning till det ovan anförda hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i den uti Kungl. Maj:ts proposition nr 317 för lantbruksstyrelsen föreslagna staten, att den för fiskeribyran avsedda byrådirektören erhåller i lön 4,200 kronor, tjänstgöringspengar 2,000 kronor, i ortstillägg 600 kronor, tillsammans 6,800 kronor, vartill kan komma efter 5 år ett ålderstillägg å 600 kronor.

Stockholm den 27 april 1918.

Wilhelm Björck.

Axel von Sneidern.
